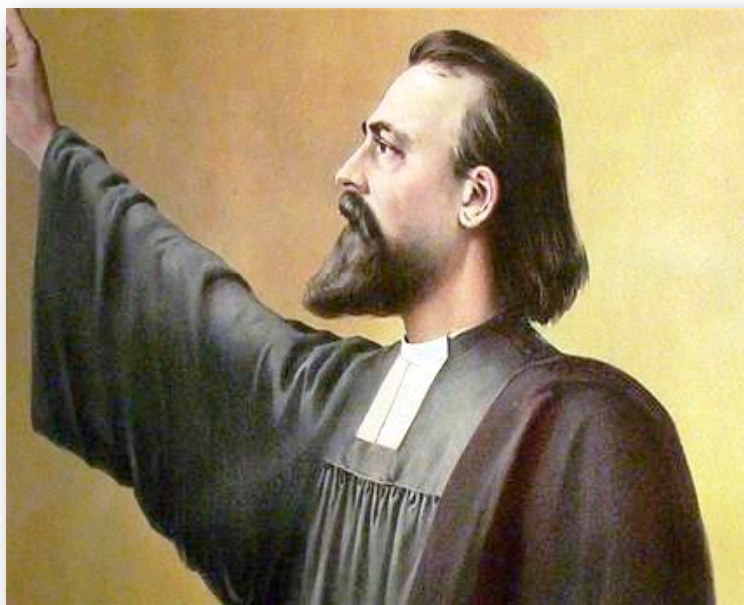

2013
7-8

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

JAN HUS

Biblický úvodník

Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.

(Mt 6, 34).

Dnešní životní styl je, zdá se mi, hodně náročný. Je to zajímavé: žijeme si blahobytněji než doby před námi, a přesto sociologové říkají, že pro zajištění živobytí spotřebujeme více času a energie než dřívější generace. Více se honíme, abychom obstáli ve společnosti.

A tady není divu, že by mnozí chtěli z takového kolotoče vystoupit. A zdálo by se, že Ježíš nás k tomu i navádí: „Nedělejte si starosti o zítřek.“ Žijte dneškem. – Povím vám nejprve dvě ilustrace o těch, kteří jakoby to dovedli. Potom se však budeme muset na to Ježíšovo slovo podívat ještě jednou a důkladněji. – Nejprve mě napadli Romové. Ptal jsem se jedné ženy, která jejich situaci zná, jak si dneska žijí, poté, co postupně přicházejí o velkou část sociálních dávek, na které byli zvyklí. A dovedl jsem se, že mnohé romské rodiny opravdu nemají co jíst, žijí ze dne na den. Ale dovedou to. Jsou co nejvíce spolu, vysedávají rádi venku a moc se nestarají. – Jiný příklad: marihuana. Když si ji člověk

zakouří, je v pohodě. To, za čím by se jinak honil, mu najednou připadá jako nedůležité. Nechápe, proč by se měl dále plahočit v kole společenského systému. Nechá školy nebo fláká práci, ale je v klidu. Moc se nad tím nestará.

Ty příklady, které tady uvádím, samozřejmě nejdříve trochu naštvou. Copak takhle se to dá dělat? Ale nechme se jimi vyprovokovat aspoň k tomu, abychom se i my sami snažili vyhlédnout ze svých rutin, z toho, co považujeme za nezbytné a neměnné.

Přijměme ty příklady jako návodné, byť jen z první půlky: že to je možné, z koloběhu dnů a všedních starostí vystoupit. K tomu si však doplňme, že Ježíš ve svých slovech nemluví o ztrátě motivace, o tom, že nám má být všechno jedno. Neodkazuje nás do bezčasí, do nirvány. Když budeme řádně písmáctí, tak se při slovech: Nedělejte si tedy starost o zítřek, musíme zajímat o to, proč je tak ono slovíčko „tedy“. A zjistíme, že ono nás odkazuje k tomu, co Ježíš řekl ve slovech předcházejících:

Hledejte především Boží budeme starat přede vším o Boží království a spravedlnost. Podle království a jeho spravedlnost, Ježíše jen toto nám může dát nemusíme se potom starat o zítřek pravou svobodu, abychom se po našem způsobu a podle našich neplahočili v kolech pozemských zvyků. systémů a režimů. Když se

aw

Ze sborového života

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 19. 6. 2013

I. PERSONÁLNÍ

Volba nového kurátora

- ✓ Bratr farář oslovil v uplynulém období všechny presbytery vzešlé z primárek, z nichž kandidaturu přijali br. Waloschek a sestry Krupová a Grollová. Na schůzi byl kurátorem zvolen br. M. Waloschek.
- ✓ Pro doplnění staršovstva byl povolán první náhradník, bratr R. Kimmel.

Hledání druhého kazatele

- ✓ Staršovstvo vzalo na vědomí prodloužení lhůty br. f. Lukášovi pro odpověď. (Po schůzi jsme od něj dostali odpověď, že kandidaturu do ostravského sboru nepřijímá.)

II. ORGANIZAČNÍ

- ✓ **Osvětlení kostela** – vzhledem k tomu, že odpověď stále nepřišla, byl příslušný odbor telefonicky dotázán na stav řešení naší žádosti. Odpovědí bylo ústní sdělení, že nejsou peníze. Staršovstvo prodiskutovalo, zda po MMO žádat či nežádat oficiální písemnou odpověď – návrh takovou odpověď požadovat nebyl schválen.
- ✓ **Sborový výlet** – staršovstvo se krátce vrátilo k nedávnému výletu a diskutovalo, co případně udělat jinak. Příští rok budou tedy pozváni také členové sboru SCEAV, dále bude termín výletu posunut z důvodů kolize s jinými kulturními akcemi konanými v Ostravě – Noc kostelů a Muzejní noc. Nutné bude také pamatovat na dřívější deadline pro přihlašování.

- ✓ **Schůzky dorostu** – s. farářka informovala, že konkrétní termín se bude domlouvat až v srpnu dle dalších plánovaných aktivit dětí a na potřebu vyhnout se časové kolizi s biblickou hodinou bude pamatováno.
- ✓ **Friedhelm Jakob** – v plánovaném červnovém termínu (23.6.) nepřijede; z důvodů nedávných vážných zdravotních důvodů rušil svůj program. V budoucnu však ještě někdy přijet chce,
- ✓ **Přípravy na konferenci v Hartfordu 2013** – Nakonec pojedje na partnerskou konferenci šest účastníků.
- ✓ **Středisko Diakonie**
Finanční situace střediska je nadále napjatá, aktualizovaný rozpočet je stále ztrátový, čeká se na výsledky dalších dotačních řízení. Staršovstvo bylo také informováno o chystaném procesu sloučení středisek v Ostravě a Příboře.
- ✓ **Výročí Bible kralické** – ve dnech 13.9. - 15.9. se v Kralicích bude konat konference a slavnost. Sestra Grollová navrhla uspořádat za sbor výlet a uvolila se připravit program takového výletu.
- ✓ **Výnosy sbírek** – staršovstvo schválilo uveřejňování měsíčních výnosů sbírek. Výnosy celocírkevních, účelových sbírek jsou již nyní zveřejňovány průběžně.
- ✓ Staršovstvo bylo informováno o **letních úředních hodinách** v kanceláři.

III. HOSPODÁŘSKÉ

- ✓ **Přehled plnění rozpočtu** – staršovstvo bylo seznámeno s čerpáním rozpočtu, položka „energie“ je napjatá.
- ✓ **Stavební práce projednáváné s památkáři**
Rekonstrukce oken v kanceláři na faře – provedení 10/13
Rekonstrukce dveří – provedení 8/13, připravuje SCEAV
- ✓ **Úprava prostor sborové kanceláře** - Vzhledem k odhadované výši projektu a následné investice bylo rozhodnuto, že se bude postupovat postupně a převážně svépomocí.
- ✓ **Budoucí uspořádání bytů v 1. patře HN4.**
Staršovstvo schválilo, aby oba faráři do budoucna bydleli na faře.

MODLITEBNÍ OKÉNKO

- ✦ Děkujeme Pánu za milost, jež nám prokazuje a sílu, kterou nám dává na každý den.
- ✦ Prosme za děti a studenty o prázdninách, ať je Pán střeží a ochraňuje od všeho zlého. Pamatujme zvláště na tábor pro děti a křesťanské akce pro mládež.
- ✦ Modleme se za prožití dovolených dle Boží vůle, aby osvobození od každodenních starostí přinášelo opravdový odpočinek.
- ✦ Prosme o požehnání pro ty, kteří čas dovolených věnují službě Pánu na misijních cestách, festivalech, kurzech atd. Mysleme také na Partnerskou konferenci konanou na přelomu července a srpna.
- ✦ Vyprošujme v modlitbách požehnání a posilu pro nového kurátora našeho sboru.
- ✦ Prosme za situaci při hledání nového faráře pro náš sbor. Prosme o posilu, moudrost a novou inspiraci pro členy komise, která má hledání na starosti.
- ✦ Prosme o to, aby lidé naší doby, často zahlcení hlukem, znovu objevili hodnotu mlčení a ticha a uměli naslouchat Božímu hlasu, svým bratřím a sestrám.
- ✦ Prosme, ať křesťané upřímně hledají cestu k jednotě v Kristu a usilují o její dosažení.
- ✦ Modleme se, aby Bůh každého z nás zmocnil ke svědectví lidem kolem nás. Abychom k lidem vždy přistupovali s láskou a aby se k nám Bůh přiznával.
- ✦ Modleme se za ty, jimž je svěřeno vykonávání spravedlnosti, aby vždy jednali bezúhonně a podle Boží vůle. Mysleme na situaci s vládou naší země, ať se prosazují Boží záměry.
- ✦ V modlitbách mysleme na to, aby spolu s vědomím, že celé stvoření je Božím dílem svěřeným lidské odpovědnosti, rostla i úcta k přírodě.
- ✦ Prosme o pomoc pro nemocné, umírající, opuštěné, ty jež postrádají naději nebo nevidí východisko. Ať jim ve tmě zazáří světlo Kristovy lásky a poznají hloubku jeho milosrdenství.

dm & ms

VÝZNAMNÉ NAROZENINY

OPÉKÁNÍ NA FARNÍM DVORKU

Chtěla bych se s vámi podělit o dění jedné církevní akce. Konala se v pátek 21.6. na dvorku u klubovny pod farou. Ten den tam totiž proběhlo grilování. Vedoucí grilování byla Květa Koubová Wranová a náš farář Aleš Wrana. Velká část lidí, co tenhle článek zrovna čtou, tam v pátek seděli se mnou a doufám, že se ten večer bavili stejně dobře jako já. Ten večer už nebylo takové vedro, ale bylo tam hodně komárů a především i slimáků, kteří nám málem vlezli do salátu. Naštěstí se na to včas přišlo a stačili jsme saláty zachránit. Také musím zdůraznit, že tam byla spousta výborného jídla, kuřecí i vepřové maso. Dokonce i špekáčky. A se špekáčky máme další dobrou příhodu: Donesli se špekáčky, a jelikož jsem neměla co na práci, začala jsem je krájet. Potom mi donesli klobásky a poprosili mě, jestli bych je

nemohla také nakrájet. Řekla jsem že ano. Vzala jsem do ruky nůž, začala jsem je krájet a nakonec jsem do nich začala vyřezávat obrázky. Potom až jsem to měla hotové tak se daly na gril. Ale já to trochu nedomyslela a dala jsem na gril špekáčky, které plavaly v oleji. Po tom, co je tam dám, tak si sednu a za chvíli začne být rozruch. Podívám se na gril a vidím velký oheň. Samozřejmě že byla většina špekáčků připálených. Stalo se to proto, že olej ze špekáčků nakapal na žhavé uhlíky. Po problémech s ohněm jsme měli program a zpívali jsme písničky. A potom jsme také četli žalmy. Ale i přes malé zádrhly jako je oheň, komáři a slimáci jsem si večer užila a srdečně zvu na další grilování, které ještě nevím kdy bude, ale všechno se včas dozvíte. Hezký den.

Anna Sabóová

K zamyšlení a diskusi

HUS – CHYBUJÍCÍ ZASTÁNCE PRAVDY A LÁSKY

ROZHOVOR S PAULÁNSKÝM MNICHEM FRANTIŠKEM J. HOLEČKEM

Jaká byla vlastně doba, do které vstupujeme při hledání tváře

Mistra Jana Husa?

Pro středověkého křesťana nemohlo být nic strašlivějšího než porušení základních, jasných a přesných orientačních souřadnic jeho civilního i náboženského života. Středověké kroniky jsou plné zlověstných mimořádných jevů (krvavý déšť, padající žáby a podobně). Ty středověkého křesťana velmi znepokojí jako znamení, že se blíží nějaká hrozná eschatologická katastrofa, která uvrhne celou společnost do zkázy.

A když k tomu ještě vypukne těžký konflikt na úrovni špiček pyramidy církevní hierarchie a vládní moci, je vědomí těchto lidí otřeseno. Západní společnost už navíc prošla celou sérií těchto otřesů, a to od sklonku jedenáctého století až po děsivou pandemii dýmějového moru. Obrovská vlna této nemoci v polovině čtrnáctého století prakticky vylidnila nejbohatší a nejslavnější obchodní města západní Evropy. To všechno vede člověka konce 14. století k přesvědčení, že nastala „novissima tempora“, poslední věk

(tento pojem užívá i Hus) - blíží se zápas s Antikristem před druhým příchodem Páně.

Křesťané proto začínají hledat ve svém středu rozkladné živly, které skrytě a zákeřně podřívají církve a společnost přemírou svých hříčů. Ty, kteří přivolávají Boží hněv a trest, je třeba v očích křesťanů za každou cenu odstranit.

Dá se tedy říci, že to bylo vypjaté kazatelství té doby, které v sobě neslo náboj možného revolučního výbuchu?

Je až šokujícím zjištěním, že tento typ kritického kazatelství se nevyskytuje v méně rozvinutých společnostech, ale je typický pro nejvyspělejší obce Západu. Právě tam, kde bylo nasazeno největší úsilí o dokonalost, vypuknou velké krize.

Vypjaté eschatologické kazatelství bylo charakteristické pro žebravé řády uvnitř měst. Tyto řády byly většinou velkými soupeři diecézních kněží. Šlo tedy o obecný problém. Teprve Tridentský koncil začal klérus výrazněji regulovat: jak z hlediska kvality, formace, přezkušování kandidátů, tak především z hlediska kazatelství.

Existuje nějaký zásadní rozdíl mezi první a druhou generací českých reformátorů?

Jádro modelu obnovy se v českém prostředí ve svých hlavních složkách zformovalo už do sklonku osmdesátých let čtrnáctého století. Dělo se tak i díky Matěji z Janova, který kromě podpory častého svatého přijímání laiků vyslovil i názor, že Antikrist nepříjde odjinud než ze samotného středu křesťanů a takovými to antikristy jsou především ti, kdo se svým životem staví proti Kristovu zákonu.

Druhá reformní generace, včetně Husa, na tento základ navázala přijetím podnětů anglického teologa Viklefa, od nějž převzala teorii predestinace (předurčení ke spáse) i ideu apoštolsky chudé církve. Tato generace dotvořila vlastní ucelený program reformy a získala pro něj přední muže české stavovské obce i králova dvora.

Jan Hus se zprvu těšil králově přízni, ale později mezi nimi došlo kvůli prodeji odpustků k roztržce...

V Husově díle opravdu chybí kritické výtky vůči selháním Václava IV. Například o násilné smrti generálního vikáře Jana z Pomuku se dokonce Hus přezíravě vyjádřil, že nechápe, proč by pro smrt jednoho „popa“ měly

být interdiktem zastaveny bohoslužby v celé zemi. To mu ještě protivníci neopomenuli vytknout po letech v Kostnici. Václavův vztah k Husovi byl ovšem kontroverzní, Mistr neměl záštitu v dostatečně silném panovníkovi a sám nebyl dobrým politickým stratémem. Václav zase velmi těžce nesl sílící obviňování českých mistrů z kacířství, stejně jako Husovu neústupnost v následné bouři odporu proti prodeji odpustků. Ještě v roce 1413 chtěl král dosáhnout smíru na českobrodské generální synodě kléru, ale poté, co Mistr Jan tuto možnost počátkem června rázně odmítl, ztratil definitivně jeho podporu.

Byl Hus teolog, či spíše kazatel? Nakolik svá slova pronášel s rozmyslem, a nakolik byl ve víru doby?

Pro Husa je charakteristické, že musel teologicky pracovat pod obrovským tlakem jak ze strany svých odpůrců, tak ze strany stoupenců. Betlémská kaple byla halovým prostorem pro velký počet lidí, tedy prvořadě pro slyšení slova. A mnoho klíčových kroků, které pak přispěly k jeho odsouzení, učinil Hus pod tlakem publika, na které živě reagoval. Je to situace, kdy se mezi kazatelem a posluchačem vytvoří citový vztah,

z něhož není možné ustoupit. Kazatel pociťuje duchovní zodpovědnost za ty, které získal na svou stranu.

Při obtížném pokusu charakterizovat Husa jednou větou bych řekl, že pro něj je klíčová živá víra formovaná láskou k Bohu, ke Kristu a k církvi. Ve své poslední Řeči o míru, kterou si přivezl do Kostnice, ale už mu nebylo dáno ji pronést, je jeho hlavní starostí, co dělat pro to, aby lidé začali opět žít intenzivním náboženským životem.

Pro Jana Husa stojí vlastní institucionální struktura církve až na druhém místě. To, co ji musí dotvořit, je zažitá láska. Hus je jedním z lidí, kteří trpí rozkolem, ale také zanedbáním hlásání Božího slova. Kněz, který nekáže, je pro něho pes, který neštěká. Hus se však dopouští jistě chyby, nebere-li ohled na kanonickou misi a nerespektuje arcibiskupův zákaz kázání, motivovaný potřebou zabránit dalším rozbrojům...

S jakými představami jel vůbec Hus na Kostnický koncil?

Do Kostnice odjíždí se smíšenými pocity úzkosti i naděje. Na jedné straně si nečiní iluze o charakteru koncilu, který má ve skrytu duše za antikristovský; na druhé straně vkládá velkou naději do veřejného slyšení, v němž chce

obhájit svou vizi. Po velkém vnitřním zápase nakonec odmítne odvolat své učení a přijímá martyrium.

Na koncilu šlo vlastně oběma stranám o stejnou věc, o obnovu církve, a přitom obě už neočekávaly řešení od papežské moci...

Prioritní otázkou koncilu bylo ukončení papežského rozkolu a obnovení církevní jednoty...

V jistém slova smyslu lze říci, že koncilním prelátům došla s Husem trpělivost. Nemohli totiž věnovat tak velký prostor diskusi o otázkách, jež pro ně byly v oné chvíli odtažitě. Koncilní Otcové vzali za svůj náhled, že Husovo učení má škodlivý vliv na lid, stát i zachování společenského řádu.

Mistr Jan odmítal jakoukoli legitimní autoritu mimo té, jež svůj obsah bezprostředně odvozuje z pravdy, a která navíc předpokládá mravní obrat (stav milosti a absenci smrtelného hříchu). Církev by tedy měla spočívat výlučně na pravdě, její autoritě a mravně čistém životě. Toto pojetí církve pak přenášel i na ostatní lidské autoritativní struktury, například na stát.

Čím byl tedy Hus pro koncilní Otce nejvíc nepřijatelný?

Koncil bezesporu potřeboval i svůj věroučný odsudek (causa fidei), aby zdůvodnil svou

oprávněnost. Vzhledem k tlaku britských prelátů na odsouzení Viklefa bylo nasnadě, že se Hus ocitne ve velmi obtížné situaci. Mistr Jan se bezesporu dostával do tíživého postavení i kvůli neúnavné aktivitě svých protivníků, kterým na jeho odsouzení záleželo. Především mu však přitížila celá řada dřívějších dostatečně neuvážených kroků.

Přesně myslící právníky též pobuřovalo, že si kánony církevního práva posluhoval velmi volně s odvoláním na jedinou a nejvyšší normu Božího zákona. Navíc tato právní ustanovení vykládal na základě morálky, nikoli práva. Tato jeho jakási „teologie práva“ však nemohla řeč zákona a jeho obecnou závaznost nahradit.

Nakolik je dnes legitimní hovořit o Husovi jako o heretikovi?

Některé z jeho tezí zjevně překročily hranice pravověrnosti a jeho představa církve postrádala dostatečně realistický ohled k její institucionální struktuře a funkci... Bylo by však bezesporu chybou nahlížet na Husa jen jako na rozvratníka.

Spíše bychom tomuto prvnému vzepětí českého ducha mezinárodního dosahu měli dát přesné místo v tradici našeho teologického myšlení.

MODLITBA PŘED DOVOLENOU

Pane, Ty ses dovedl vydat až do konce svých sil pro druhé, když byl k tomu čas - ale Ty ses dovedl také zastavit a odpočívat, když k tomu byl čas. Tys dovedl zavést své učedníky do ústraní, aby si odpočinuli. V mlčení, tichu a samotě jsi hledal odpočinek pro sebe i pro druhé.

Máme před sebou dovolenou, Pane.

Pomoz nám Ty sám,

abychom dokázali dobře využít tohoto času svého odpočinku.

Příliš jsme zvykli žít stále v hluku a mezi množstvím lidí.

Kempinky i všechna výletní místa bývají teď přeplněny.

Na koupalištích, na plážích - tělo na těle.

I v přírodě nás ohlušují magnetofony, telefony...

Dovedeme urazit stovky, tisíce kilometrů, abychom se mohli pochlubit, kde až jsme byli a co všechno jsme viděli...

Rádi bychom strhli za několik dní své dovolené všechno,

co jsme nestačili udělat během roku doma, na chatě,

chtěli bychom se více věnovat i svým oblíbeným "koníčkům"...

Chtěli bychom toho stihnout mnoho, Pane.

Pomoz nám nepodlehnout tomuto pokušení!

Především dej, abychom Tě zkusili hledat, objevovat, setkávat se s Tebou!

Potřebujeme ticho, abychom slyšeli Tvůj hlas, Pane.

Ať dovedeme být vynalézaví, až budeme hledat ticho samotu klid.

Ať se dovedeme ztišit někde v zapadlém koutě lesa na rozkvetlé louce v podvečer

na břehu rybníka na vrcholu hor v opuštěném kostelíku...!

Ať dovedeme být v tichu před Tebou a naslouchat!

Ať dokážeme využít doby své dovolené k tomu,

abychom tváří v tvář Tobě samému, Pane,

dovedli zvážít a zhodnotit uplynulý rok svůj život, svou práci, své jednání,

svojí vztah k nejbližším, k rodičům, k manželce, manželovi,

dětem, přátelům, sourozencům...

svoji lásku k Tobě, sílu své víry, životnost své naděje a důvěry,

že Ty sám mi ukážeš mé prázdninové cesty...!

II. VEČEŘE PÁNĚ V PRAKTICKÝCH OTÁZKÁCH

I. ZÁKLADNÍ OTÁZKY

1. Exegetické vhledy, ekumenické dialogy a setkání jakož i pochopení pro celostnost lidské zkušenosti vedly v různých církvích k tomu, že chápou večeři Páně nově s jejím společenstevním a radostným charakterem a jejími mnohotvárnými rozměry. To má za následek také změny v praxi večeře Páně. Projevuje se to v rozšířené nabídce slavení večeře Páně i v růstu počtu účastnic a účastníků večeře Páně. Toto nové pochopení večeře Páně a otevřené pozvání k večeři Páně je třeba vítat. Znovu zde byly získány podstatné aspekty v pochopení večeře Páně.

2. V našich církvích má večeře Páně vždy a v každé podobě souvislost s odpuštěním hříchů. To se dá prokázat i na základních katechismech našich církví. Tato souvislost byla od reformace církvím trvalým podstatným znakem večeře Páně. Postupně však z toho rostla představa, že vyznání, pokání a přijetí odpuštění jsou podmínkami účasti na večeři Páně. Před nedělní slavení večeře Páně byla předřazena přípravná bohoslužba (pod různými názvy); účast byla

závazná. Tím se do radostné slavnosti postupně dostával stále silněji dominující rys přísnosti a ponurosti. To také mnohým přístup k večeři Páně ztížilo.

Na druhé straně vyvolává otázky i dnešní změněná praxe. Neztrácejí se aspekty, které měly v reformační spiritualitě večeře Páně vždy ústřední význam (intenzivní příprava, zkoumání, zda je člověk hoden účasti, vážnost přistupování k večeři Páně), nebo přinejmenším neztrácejí na důležitosti? Můžeme zřetelně vycítit, že souvislost vyznání, odpuštění hříchů a večeře Páně je uvolněna a vyznání hříchů jako zvláštní forma ustupuje. Nemálo členů církevních obcí toho lituje. Naše církve by měly trvat na tom, aby při slavení večeře Páně bylo vždy v přiměřené formě možné osobní vyznání hříchů členy obce a bylo jim zvěstováno odpuštění. Současně by však neměly být ze zorného pole ztraceny také samostatné formy vyznání a pokání.

Nehledě na individuální zpověď, která nemusí být vázána na bohoslužebný formulář, mohou

být při bohoslužbách v Den pokání, při pobožnostech na závěr týdne a při modlitebních hodinách, ale i při zvláštní příležitosti během nedělních bohoslužeb zavedeny části, které této potřebě učiní zadost.

3. Zvěstování Slova a večere Páně náležejí jako dva způsoby předávání evangelia k sobě a nesmějí být obraceny jeden proti druhému. V tomto smyslu souhlasíme se znovupřijetím bohoslužebné praxe, spojující kázání a večeri Páně každou neděli. Důležité přitom je udržení a posílení významu kázání i to, že večere Páně podrží svůj charakter nabídky.

4. Více se dnes večere Páně slaví v konkrétním společenství ve skupinách nebo v souvislosti s projekty k budování obce. Při všem pochopení pro takové slavení večere Páně je důležité upozornit na to, že pravá praxe večere Páně dbá na souvislost skupiny a obce. Večere Páně je aktem církve, a při slavení večere Páně má být toto spojení všech jejích členů patrné. Každý člen a každá skupina má odpovědnost za celou obec, tak jako zase sama obec má odpovědnost ekumenickou.

5. Protože je večere Páně společnou slavnostní hostinou Božího lidu, musejí být zahrnuti také ti, kteří pro nemoc nebo sešlost věkem nemohou navštívit bohoslužbu v obci. Slavením večere Páně doma nebo pro nemocné jsou staří a nemocní lidé ujišťováni o společenství s Kristem a o příslušnosti k jeho lidu.

6. Ohled na lidi ohrožené alkoholem a na případně zúčastněné děti vedl na mnoha místech k tomu, že se večere Páně slavila odlišně tak, že se všem účastníkům rozdíl namísto vína nekvašený vinný mošt. Tato praxe však má s ohledem na soulad znamení a slov ustanovení své meze.

7. Otázka souvislosti večere Páně a církevní kázně musí být nově promyšlena. V zásadě sice podle chápání reformátorů patří večere Páně a církevní kázeň k sobě. Je však třeba zkoumat, podle jakých kritérií by se dnes teologicky přiměřená a prakticky proveditelná církevní kázeň měla provádět. Dále je třeba zkoumat, jak lze církevní kázeň zdůvodnit tváří v tvář názoru, že se při večeri Páně nabízí odpuštění hříchů a že Kristus odpouští všem, kdo ho o to prosí.

4 OTÁZKY PRO BRATRA FARÁŘE LUBOMÍRA HÁNU

Od br. faráře Wrany jsem dostal 4 otázky, z nichž dvě se týkaly mého životního jubilea a dvě se týkaly dneška, ale nesnadno se odpovídá.

Tak tedy otázka první: *„Jak se ohlížíte za svým životem?“*

Staří lidé se někdy rádi ohlížejí za svým životem a vzpomínají. Rádi vzpomínají, co pěkného prožili, a srovnávají, co se vše změnilo. Ohlížení se za svým životem znamená často také hodnotit svůj život a činit pokání: Co by dnes člověk udělal jinak, nebo co by neudělal vůbec. Pro věřícího to znamená, že nejsme pány svého života, že si nemůžeme dělat se svým životem, co chceme, že život je svěřený dar. - Pán Bůh nám říká jak žít, co dělat. Jednou vydáme počet z toho, jak jsme žili. Zdali jsme se dali vést hněvem, sobectvím, pýchou – nebo službou, pravdou, láskou, tím, co je ku pokoji.

Ohlížet se za životem nám připomíná naši životní odpovědnost. Vzpomínám na výchovu doma, rodiči, školami, sborovým životem kolem mne. Vliv mělo i dění politické a kulturní. Při pohledu zpět musím být Pánu Bohu vděčný, jak mne vedl, co mně dal poznat, čím mne obdaroval a jak mne ochraňoval od zlého.

Při četbě bible, knih Královských, jsem si připomněl vyhlášení izraelských králů, kdy např. Ochoziáš (1Kr 22,53) činil věci zlé před obličejem Hospodinovým... Nebo když kraloval Abiam (1Kr 15,3), chodil ve všech hříších otce svého... a nebylo srdce jeho celé při Hospodinu Bohu jeho jako srdce Davida otce jeho. - A byla výjimka, když někdo činil, což dobrého jest před očima Hospodinovýmá (2Kr 15,3), nebo činil to, co pravého jest před očima Hospodinovýmá (2Kr 22,2).

Otázka druhá: *„Jak čerpáte svou životní radost?“*

Životní radost si člověk sám nedá. Ta je opravdu dílem Božím, ovocem Ducha svatého. Svým pohledem budím dojem, že jsem radostný člověk. Takovým chci být. Ale cesta k radosti je skrze Ducha svatého a přes modlitbu. Životní radost je dar. Je také dobré hledat obecnství s radostnými lidmi.

Apoštol Pavel zřetelně připomíná, jaké vzácné dary Duch svatý dává. Jsou to: „Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání“ (Ga 5,22). Ale to neznamená, když Duch svatý nás tak

bohatě obdaruje vzácnými dary (ovocem), že nepoznáme bolest, zármutek, že nás nic nebude trápit, že se bude nám v životě všechno dařit. - Duch svatý žije a pracuje v jednotě s Ježíšem Kristem. Proto apoštol Pavel také připomene: Radujte se v Pánu vždycky.

Každý člověk má řadu starostí a bolestí. Věřící člověk však není unařkaný, i když mnohé bolí a tíží, protože má od koho přijímat sílu, povzbuzení a potěšení. Je zde moc Ducha svatého, je zde moc Ježíše Krista, který nad zlým zvítězil a zlé přemohl. Máme z koho brát sílu, z jakého zdroje života čerpat vše potřebné k povstání a k radosti. Smíme slyšet: Proste a dáno bude vám.

Otázka třetí: „Máte nějaký návod pro duchovní život?“

Žít duchovním životem znamená být věřícím člověkem, být obráceným člověkem. To všechno jsou výrazy, které jsou v církvi běžné. Světský člověk nerozumí slovům „obrácení, znovuzrození“. Podobně těm slovům nerozuměl Nikodém (J 3), než se setkal s Ježíšem. - Stručný návod pro duchovní život můžeme vyjádřit také slovy: žít vírou, láskou, nadějí.

Jak se duchovní život projeví? Četbou bible a rozvažováním toho čteného, modlitbami, společenstvím věřících, účastí na životě sboru. - Ve Sk 2,42 jsou jmenovány projevy věřících ve sboru v Jeruzalémě: drželi se slova apoštolů, zůstávali ve společenství věřících, slavili Večeři Páně a modlili se.

Když mám říct svou odpověď na tuto otázku, řeknu ji Karafiátovou krásnou básní, která má nadpis „Až mne Bůh obrátí“:

*Prvou když uhlídám
růžičku na keři,
jakou já radost mám,
kdože mi uvěří?*

*A když jsou růžičkou
šípkové posetí,
jaká mi přání jdou,
máš-li kdo ponětí?*

*Aj, léto po létu
šípek jsem v ouvrati.
Kdyže já pokvetu?
„Až tě Bůh obrátí!“*

Otázka čtvrtá: „*Máte nějaký naději pro současnou církev?*“

Je známou skutečností, že žijeme v ateistickém prostředí, které se různým způsobem projevuje, a čísla o stavu církve se mění k horšímu. Prohráváme.

Když se zamýšlíme nad nadějí pro současnou církev, pak naší jedinou nadějí zůstává Ježíš Kristus. On zůstává svrchovaný Pán církve a nikoho jiného nevymyslíme a nenajdeme. On je nám dán svým slovem pravdy, svými skutky lásky, svou mocí Ducha svatého jako dar největší.

Náš pravý vztah k němu nelze nazvat jinak než láskou! Zdá se nám to otřelé, ale není lepšího vztahu než „milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí mysli své. A milovati budeš bližního svého jako sebe samého“ (Mt 22,37-39).

Láska je největší mocí, protože nezná sobectví, vypočítavost. Lásku nelze koupit ani ničím zaplatit. Láska slouží a obětuje se. Hledme na Ježíše Krista na kříži.

Láskou se stáváme vítězi i nad zlým a zachraňujeme druhé ze zlého. Proto jsme těmi nejšťastnějšími. Lásku lze jen získat jako dar Ducha svatého. Když láska je Kristus, máme naději, která nezklame.

CO MĚ JEN TAK NAPADLO

Že prý jsou evangelické bohoslužby hrozně „ukecané“ a chybí při nich ticho. A tak přemýšlím, jaké místo má ticho při našich bohoslužbách. Zaprvé při úvodu bohoslužeb. Končíme s naším stálým lidským mluvením, a snad i přemýšlením, chceme se zastavit a ztišit, abychom mluvili k Bohu a čekali na jeho slovo. – Zadruhé jsou při bohoslužbách krátké prostoje mezi jednotlivými částmi, po modlitbách, čteních, písních..., to aby slova měla čas doznít. – Zatřetí: po hlasitých přímlovách necháváme často prostor pro přímlovy tiché, osobní. – Jestli se nám něčeho nedostává, tak je to ticho tzv.

svátostné, kdy zůstaneme stát při vědomí boží přítomnosti, v úžase, v tiché pokoře či radosti. Tiše proto, že přece víme, že Bůh je stále a zásadně vyšší než všechna naše slova a představy. Ale i toto asi zažíváme alespoň občas, např. při vysluhování večere Páně. †

Viděli jsme s manželkou další iránský film. Docela obyčejný, s jednoduchým, ale silným příběhem. Nejvíce mě ovšem v těch filmech zpravidla zaujme žitý všednodenní islám. – Máme o islámu zpravidla jinou představu, nejdříve nás asi napadne islám militantní, teroristický. A zvláště o Íránu se

v novinách píše jako o říši zla. Když však vidím nějaký iránský film o obyčejných lidech a všedním životě, často se přistihnu, že těm lidem závidím sílu jejich spolehnutí na Boha, a samozřejmost, s jakou náboženské hodnoty formují společnost. – Ale co my vlastně můžeme o Íránu vědět, možná jsou ty filmy kontrolované propagandou? V padesátých letech všechny československé filmy taky líčily, jak jsou u nás lidé zapálení pro socialismus. †

Při biblických hodinách jsme teď opakovaně vedli rozhovor o našem chápání a prožívání večere Páně. A pak já nad mnohými věcmi přemýšlím. Například: Je dobře, že se teď bude večere Páně vysluhovat častěji? A je dobře, že se u ní budou říkat některé věci vždy stejně? Nezevšední nám to? - Ano, mohlo by se to stát, a máme si i u těch vět vstupního dialogu dávat pozor, abychom je neříkali jen tak. Tradice však ty věty, které se v bohoslužbách pravidelně opakují, přes celá staletí uchovává z dobrého důvodu: jsou to slova nejcennější (např. Otče náš), a mají se svým opakováním hlouběji vtisknout do našeho srdce, jako základní akordy našeho duchovního života. Které se nám pak třeba připomenou a rozezná i v životě mimo kostel. U večere Páně je to například silný dvojtakt –

uvědomujeme si svou vlastní nehodnost, ale Bůh nás přesto zve a obdarovává. †

O tématu viny a odpuštění jsem v posledních měsících nejvíce přemýšlel při operách. (Všechny tři operní premiéry, které jsme s manželkou v této sezóně viděli, měly zřetelné křesťanské pozadí!) – Káťa Kabanová se jaksi provinil/neprovinil na svém manželovi, a když mu svou vinu vyznává, on slabošsky není schopný vůbec nic říct ani udělat, a jeho matka se jemu i Kátě vysmívá: tady to máš. – Boží rytíř Lohengrin přijede jako Zastánce na pomoc Else, když je nespravedlivě obviněna. – A nakonec a pro mne vrchol: když je opět nespravedlivě ke smrti odsouzena anglická královna Anna Bolena, na ty, kdo ji zradili a nespravedlivě odsoudili, nesvolává pomstu, ale boží milost, a ona sama jim odpouští (ve čtorthodinové závěrečné srdceryvné scéně – opera není snadný žánr, ale když se povede, je to síla). †

V různých kauzách jsou na kameru nejochotnější mluvit advokáti obviněných. A ti vždycky s přesvědčivým výrazem řeknou: „Můj klient je nevinen. Je to všechno jen mediální humbuk. Věřím, že brzo bude osvobozen.“ – Dojem spravedlnosti si můžete koupit za peníze. Tohle jsou takové „mediální odpustky“ pro toho, kdo na ně má. †

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI

RODINNÉ ODCHODY DO KOSTELA

Murphyho zákon odchodů do kostela:

Ať děláte, co děláte, odcházíte-li s rodinkou z domu na bohoslužbu, vždycky půjdete o něco později, než jste původně chtěli.

Klapzubova aplikace zákona:

Na poslední chvíli, zcela nezávisle na rodičovské předvídavosti a pečlivosti bezprostřední přípravy se určitě něco „vymastí“: počurané dítě, nekompatibilní ponožky některé z ratolestí, neodkladný telefonát, botičky zabahněné od sobotní vycházky, ztracená peněženka, startující oko na punčoše či naopak nestrartující auto.

Murphyho zákon příchodů do kostela:

Ať děláte, co děláte, pan farář bude u oltáře vždycky o chvilinku dříve než vaše rodinka v lavici, takže se bude cítit oprávněn významně po vás loupnout okem.

Zákon diskontinuity odchodu do kostela a příchodu do kostela:

Jestliže se vám podařilo odejít včas z domu, neznamená to ještě, že přijдете včas na bohoslužbu.

Závěr prof. Tomáše Marného:

Pokud se vám jednou výjimečně podaří odejít včas z domu a přijít včas na bohoslužbu, opozdí se pro změnu pan farář.

Byli 35 let na Zemi sousedy, ale nikdy o sobě navzájem nevěděli, že jsou oba křesťané.

PROGRAM VE SBORU – ČERVENEC A SRPEN

BOHOSLUŽBY

neděle 14. července	8:30 bohoslužby s večeří Páně
neděle 21. července	8:30 bohoslužby
neděle 28. července	8:30 bohoslužby
neděle 4. srpna	8:30 bohoslužby
neděle 11. srpna	8:30 bohoslužby s večeří Páně
neděle 18. srpna	8:30 bohoslužby
neděle 25. srpna	8:30 bohoslužby
neděle 1. září	8:30 bohoslužby

ÚŘEDNÍ ZÁLEŽITOSTI

v kanceláři – pondělí a čtvrtek 9 – 12 hod

mimo úřední hodiny – viz telefonní čísla kazatelů na předchozí straně

DALŠÍ AKCE

6. – 13. července – tábor dětí a dorostu, Střítež nad Bečvou

27. července – 4. srpna – partnerská konference, Hartford (USA)

9. – 11. srpna – seniorátní rodinná dovolená, Makov (na pohraničí Česka a Slovenska)

17. – 24. srpna – seniorátní dovolená, Miloňov (Velké Karlovice)

24. srpna – 1. září – Letní seniorátní týden mládeže, Rajnochovice

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání od br. faráře Wrany
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangel.cz

FARÁŘ Aleš Wrana (tel. 736 600 383),

Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

KURÁTOR: Michael Waloschek

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek.

Oltář v chrámu Svaté rodiny (Sagrada Família), v Barceloně. Stavební práce na něm začaly v roce 1882, trvají dodnes. Chrám je hlavní stavbou slavného architekta Antonia Gaudího.